Dosarul nr. 3r-898/24
2-23015918-02-3r-06082024
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, judecător Igor Barbacaru

D E C I Z I E

04 noiembrie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu şi Angela Braga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de **Adrian Furtuna, Șef al SUP al IP Râșcani,** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iunie 2024, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Șeful SUP a IP Râșcani, comisar principal - Adrian Furtuna împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, persoană terță Constantin Rusu cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ,-

c o n s t a t ă:

La 01.02.2023, Șeful SUP a IP Râșcani, comisar principal - Adrian Furtuna, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, persoană terță Constantin Rusu, solicitând:

- Anularea în tot a Deciziei nr. ***** asupra petiţiei *****, depusă de către petiţionarul Furtuna Adrian, şef al SUP a IP Râşcani, în privinţa acţiunilor avocatului Rusu Constantin, titular al licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. *****, eliberată la *****;

- Obligarea Comisiei de etică şi disciplină a Uniunii Avocaţilor Republicii Moldova să emită un act administrativ individual, privind sancţionarea disciplinară a avocatului Rusu Constantin.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, organul de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliţie Râşcani, efectuând acţiuni de urmărire penală în cauza penală nr. *****, începută în baza elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. art. 27, 248 alin. (6) Cod penal, s-a confruntat cu o situaţie contradictorie normelor legale şi celor morale manifestată prin comportamentul antisocial al apărătorului, Rusu Constantin, în următoarele circumstanţe: la data de 17.08.2022, orele 13:20, cet. Dragomir Veaceslav, i s-a adus la cunoştinţă ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit precum şi drepturile şi obligaţiile. Totodată i s-a adus la cunoştinţă dreptul la apărare şi anume că dispune de dreptul la un apărător

garantat de stat sau la un apărător ales. Cet. Dragomir Veaceslav a comunicat că bănuiala imputată îi este clară, refuzând categoric de a fi apărat de către un apărător şi a depus o cerere privind renunţarea la apărător motivând că se poate apăra singur.

Menționează că, reieşind din faptul că infracţiunea prevăzută la art. art. 27, 248 alin. (6) Cod penal, face parte din categoria infracţiunilor grave, ofiţerul de urmărire penală a întocmit chestionarul pentru numirea unui apărător garantat de stat.

Remarcă că, la orele 15:20, în biroul ofiţerului de urmărire penală, Colesnic Anastasia, s-a prezentat apărătorul, Constantin Rusu, care înţelegând că este vorba despre renunţare la apărător, a devenit agitat şi agresiv, încălcând în totalmente prevederile art. 57 alin.(2) al Statutului profesiei de avocat nr. 302 din 29.01.2011 unde expres este stipulat că, avocatul este obligat să respecte solemnitatea şedinţelor de judecată, să pledeze cu demnitate. Avocatului îi este interzis să folosească expresii care ar putea leza instanţa şi participanţii în proces, atât în şedinţa de judecată, cât si în afara acesteia, fără a întreba motivul renunţării, a iniţiat un scandal, aflându-se în picioare, gesticula cu mâinile, invocând faptul că ofiţerul de urmărire penală influenţează persoanele pe cauza penală cu statut de bănuit. Bănuitul Dragomir Veaceslav i-a prezentat lui Constantin Rusu cererea privind refuzul la apărător, scrisă de către el şi depusă în secretariatul IP Râşcani.

Indică reclamantul că, avocatul Rusu Constantin nu dorea să facă cunoştinţă cu cererea dată, continuându-şi acţiunile agresive, strigând întruna și insistând faţă de bănuit, precum că acesta are nevoie de asistenţa unui apărător şi nu-şi dă seama de consecinţe. Între apărătorul Constantin Rusu şi bănuitul Dragomir Veaceslav, s-a iscat o ceartă, exprimată prin insistenţa avocatului de a-i presta serviciile sale, însă bănuitul Dragomir Veaceslav, la rândul său, refuza să fie asistat de către apărător.

Precizează că, apărătorul Constantin Rusu continua să vorbească cu un ton ridicat, brutal adresându-se faţă de ofiţerul de urmărire penală cu cuvintele: „conducerea ta îs boi şi nişte necărturari”. Totul a avut loc în prezenţa bănuitului Dragomir Veaceslav. Ofiţerul de urmărire penală, Anastasia Colesnic, a cerut apărătorului Constantin Rusu să înceteze acţiunile sale, acesta însă nu se subordona continuând să repete, cuvintele menţionate mai sus, adăugând faptul că poate personal să comunice aceste cuvinte conducerii şi faptul că ofiţerii sunt nişte marionete care execută indicaţiile Procuraturii. Repetat, de către ofiţerul de urmărire penală i s-a cerut să înceteze acţiunile sale şi să părăsească biroul de serviciu, Constantin Rusu însă nu a reacţionat, dar din contra faţă de bănuit, ponegrea demnitatea ofiţerului de urmărire penală precum că ei: „nu cunosc procedura de examinare şi înlăturare a apărătorilor si influenţează părţile”. Mai mult ca atât, a ameninţat că în privinţa ofiţerului de urmărire penală sunt deja doua plângeri la DGUP şi încă va mai avea probleme. Astfel, prin acţiunile sale, apărătorul Constantin Rusu a sistat activitatea ofiţerului de urmărire penală pe o perioadă de 30 minute, timp în care l-a ultragiat nesubordonându-se cerinţelor legale.

Remarcă reclamantul că, organul de urmărire penală a depus o sesizare către Preşedintele Uniunii Avocaţilor din Republica Moldova, dl Dorin Popescu, înregistrată în cancelaria IP Râşcani cu nr.*****, solicitând iniţierea anchetei de serviciu în privinţa avocatului Constantin Rusu şi aprecierea legală acţiunilor şi comportamentului ultimului din data de 17.08.2022, în biroul ofiţerului de urmărire penală, Anastasia Colesnic.

Susține că, la 04.01.2023, înregistrată sub *****, în Inspectoratul de poliţie Râşcani, de la Uniunea Avocaţilor a parvenit Decizia nr. ***** asupra petiţiei *****, depusă de către petiţionarul Furtuna Adrian, şef al SUP a IP Râşcani, în privinţa acţiunilor avocatului Rusu Constantin, titular al licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. *****, eliberată la ***** (scrisoarea de însoţire nr. F2622/2022 din 22.12.2022).

Învederează că, conform Deciziei în cauză, Comisia pentru etică şi disciplină din cadrul Uniunii Avocaţilor, a decis următoarele: 1. A constata în acţiunile avocatului Rusu Constantin, titularul licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. ***** din *****, lipsa abaterilor disciplinare în activitatea sa de avocat la examinarea şi derularea cazului din speţă; 2. A respinge plângerea petiţionarului Furtuna Adrian, şef al SUP a IP Râşcani referitor la pretinsele abateri disciplinare din partea avocatului vizat, ca fiind neîntemeiată.

Consideră această decizie ca fiind ilegală, nemotivată, neîntemeiată, neobiectivă și are un singur scop de a muşamaliza faptul acţiunilor ilegale ale avocatul Constantin Rusu din 17.08.2022, în incinta biroului ofiţerului de urmărire penale al IP Râşcani, Anastasia Colesnic.

Precizează reclamantul că, sesizarea şefului SUP a IP Râşcani, Adrian Furtuna, din 14.09.2022 a fost examinată de către Comisia pentru etică şi disciplină din cadrul Uniunii Avocaţilor, extrem de formal şi neobiectiv, concluziile Comisiei fiind bazate în exclusivitate pe explicaţiile în scris ale avocatului Constantin Rusu, date Comisiei. Nu au fost solicitate explicaţii de la ofiţerul de urmărire penală Anastasia Colesnic şi nici nu a fost dată aprecierea declaraţiilor acestuia, expuse în raportul din 17.08.2022, precum și nu s-au solicitat explicaţii de la cet. Dragomir Veaceslav, care era prezent în biroul ofiţerului de urmărire penală în momentul acţiunilor/vorbelor avocatului C. Rusu.

Totodată, subliniază reclamantul că, avocatul Constantin Rusu, în explicaţiile sale nu a declarat că pe faptul comportamentului lui din 17.08.2022, în privinţa lui, de către Inspectoratul de poliţie Râşcani la data de 17.08.2022, în baza raportului ofiţerului de urmărire penală, A. Colesnic, a fost pornită procedura contravenţională în baza art. 336 alin.(1) şi art. 353 alin. (1) Cod contravenţional, cauza contravenţională, la 26.12.2022 fiind expediată în Judecătoria Drochia, sediul Râşcani, pentru examinarea conform competenţei şi, la moment, se află în stadiu de examinare, judecătorul Mariana Sajin).

Atrage atenția că, avocatul nu a informat Comisia că, plângerea lui împotriva ordonanţei procurorului din 17.08.2022 privind admiterea cererii bănuitului Dragomir Veaceslav la renunţare de apărător, a fost respinsă de către Judecătoria Drochia, sediul Râşcani, ca fiind neîntemeiată, și chiar în încheierea instanţei de judecată, este indicat că, la 17.08.2022, avocatul Rusu Constantin avea un comportament agresiv în biroul ofiţerului de urmărire penală.

Constată că, Comisia de etică şi disciplină, la adoptarea hotărârii, nici nu „a adus aminte" că, plângerea, inclusiv, a cet. Dragomir Veaceslav privind acţiunile avocatului Constantin Rusu din 17.08.2022, a fost expediată în adresa Uniunii Avocaţilor, însă cet. Dragomir Veaceslav a fost informat de către Uniunea Avocaţilor (scrisoarea nr. *****) că, cererea lui poate fi pusă la examinarea Comisiei pentru etică şi disciplină numai după achitarea taxei în sumă de 500 lei.

Opinează că, în astfel de circumstanţe, nu poate fi vorba despre examinarea obiectivă şi legală de către Comisia de etică a sesizării IP Râşcani din 05.09.2022.

În contextul acestor expuse, de către pârâtă nu s-au examinat întocmai şi obiectiv acţiunile avocatului Rusu Constantin din data de 17.08.2022, fiind emisă o decizie afectată de vicii fundamentale și urmează a fi anulată ca fiind ilegală.

Invocând prevederile art. art. 196, 209, 211, 212, 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, solicită admiterea acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iunie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Șeful SUP a IP Râșcani, comisar principal - Adrian Furtuna împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, persoană terță Constantin Rusu cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Exprimându-și dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 26 iunie 2024, ***la data de 18.07.2024, Adrian Furtuna, Șef al SUP al IP Râșcani, a contestat-o cu recurs***, solicitând anularea încheierii primei instanțe ca fiind neîntemeiată și nefondată, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii, prin care pârâta să fie obligată să revadă sesizarea depusă de reclamant la 17.08.2022 și să emită un act administrativ individual, privind sancționarea avocatului Rusu Constantin, cu respingerea pretenției privind compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de recurs, recurentul a reiterat poziția expusă prin acțiunea depusă, menționând că, prima instanță neîntemeiat a conchis asupra inadmisibilității pretențiilor formulate în acțiune, încheierea recurată fiind una abuzivă, vădit neîntemeiată, lipsită de suport juridic, nemotivată, având la bază o examinare superficială și neobiectivă a cauzei, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii.

Susține că, instanța de fond a declarat acțiunea inadmisibilă, indicând că, reclamantul nu revendică încălcarea prin activitate administrativă a unui drept al său în sensul art. 17 Cod administrativ.

Punctează că, în acord cu art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitate administrativă a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.

Învederează că, în opinia instanței, nu s-a constatat existența unui act administrativ prin care s-ar leza drepturile sau interesele anume ale reclamantului/recurent – șef al SUP a IP Râșcani, comisar principal, Adrian Furtuna și a căror apărare urmează a fi realizată pe calea unei acțiuni în justiție, această poziție fiind total eronată, or, potrivit art. 66 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, funcționarul public cu statut special beneficiază de protecție față de pericolele la care este expus ca urmare a îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

Atrage atenția că, reieșind din conținutul normei juridice prevăzute la art. 66 alin. (3) din Legea pre-citată, funcționarul public cu statut special se află sub protecția statului și a legii. Persoana, onoarea, demnitatea și reputația profesională ale acestuia sânt ocrotite prin lege.

Invocă că, organele de urmărire penală, apriori sânt entități constituite prin lege care, în cazul constatării unor încălcări ale legislației – la caz – comportamentul neconform Codului deontologic al avocaților, manifestat în fața organului de urmărire penală de către avocatul Constantin Rusu, sânt obligate să sesizeze organele competente în vederea constatării abaterilor admise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale.

Specifică că, prima instanță greșit a conchis asupra inadmisibilității acțiunii, or, Adrian Furtuna, șef al secției urmărire penală a IP Râșcani, la depunerea acțiunii, a acționat ca conducător al organului de urmărire penală și nu pur și simplu ca persoană fizică lezată în drepturi, sesizând Uniunea Avocaților din numele organului de urmărire penală.

De asemenea, își exprimă dezacordul cu soluția instanței de fond în partea prin care s-a dispus compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 2 000 lei, or, nu au fost elucidate acțiunile concrete pentru care au fost solicitate cheltuielile judiciare, ne fiind prezentate careva documente ce ar justifica cheltuielile suportate de către Constantin Rusu.

Fiind notificată despre recursul depus de Adrian Furtuna, Șef al SUP al IP Râșcani, intimata Uniunea Avocaților prin referința depusă la data de 24.10.2024, a solicitat respingerea recursului și menținerea în vigoare a încheierii primei instanțe fără modificări.

Terțul – avocatul Constantin Rusu, nu a făcut uz de dreptul procedural și nu a prezentat referință la cererea de recurs.

În conformitate cu art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ consideră recursul declarat în termenul prevăzut de lege, având în vedere că încheierea supusă recursului a fost emisă la 26 iunie 2024, fiind notificată recurentului la data de 03.07.2024 (f.d.93), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 18.07.2024 (f.d.96).

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel se instituie complete de judecători.

Conform art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău conchide că, recursul este admisibil şi întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

Potrivit art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Colegiul notează că, în virtutea art. art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii

administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În accepțiunea art. 5 și art. 6 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În acord cu art. 11 Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Art. 16 Cod administrativ, definește dreptul discreţionar al autorităţii publice ca posibilitate a acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Instanța de recurs notează că, conform art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară

scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Totodată, art. 22 Cod administrativ, statuează expres că, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În conformitate cu art. 189 din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere. În cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

Conform art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Instanța de recurs punctează că, conform art. 207 Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: *e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17*.

Reieșind din conținutul normelor de drept pre-citate, Colegiul învederează că, pentru a pune în mișcare o acțiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea procedurii prealabile, competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, achitarea taxei de stat etc. *Revendicarea unui drept vătămat constituie în sine o condiție specială obligatorie de valorificare a dreptului la acțiune în câmpul contenciosului administrativ*.

În accepțiunea Codului administrativ, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea de contencios administrativ, în conținutul căreia urmează a fi narată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul actului legislativ - „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa-numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (actio popularis).

Instanța de recurs consideră necesar de a sublinia că, pentru aprecierea unei acțiuni în contencios administrativ ca fiind admisibilă, este necesară întrunirea

cumulativă a elementelor ce vizează: *1) dreptul subiectiv vătămat* și 2) ilegalitatea actului administrativ. Elementele enunțate trebuie stabilite în consecutivitatea redată mai sus și anume pornind primordial de la identificarea și probarea dreptului subiectiv vătămat și ulterior spre ilegalitatea actului administrativ contestat. Infirmarea dreptului subiectiv vătămat exclude posibilitatea abordării legalității actului administrativ, or, nu se poate cerceta substanța unui act administrativ fără stabilirea legăturii cu o persoană concretă care este afectată de acest act. Vătămarea dreptului emană de la un act al autorității publice și se proiectează direct pe titularul dreptului.

La caz, Colegiul reține că, prin sesizarea din 15.09.2022 adresată Președintelui Uniunii Avocaților din RM, Șeful SUP a IP Râșcani, comisar principal - Adrian Furtuna, a solicitat examinarea sesizării cu iniţierea unei anchete de serviciu în privinţa avocatului Rusu Constantin şi aprecierea acţiunilor şi comportamentului ultimului din data de 17.08.2022 în IP Râşcani (f.d.22-23).

Prin Decizia nr.***** asupra petiției nr.***** depusă de către petiționarul Adrian Furtuna, Șef al SUP a IP Râșcani, în privința acțiunilor avocatului Rusu Constantin, din 07.11.2022, s-a decis: 1. A constata în acţiunile avocatului Rusu Constantin, titularul licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. ***** din *****, lipsa abaterilor disciplinare în activitatea sa de avocat la examinarea şi derularea cazului în speţă; 2. A respinge plângerea petiţionarului Furtuna Adrian, şef al SUP a IP Rîşcani referitor la pretinsele abateri disciplinare din partea avocatului vizat, ca fiind neîntemeiată; 3. Decizia intră în vigoare la data adoptării însă poate fi contestată în procedură de contencios administrativ în Judecătoria Chişinău sediul Rîşcani (adresa: mun. Chişinău. str. Kiev. nr.3) în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei conform Codului Administrativ (f.d.13-21).

Prin prezenta acțiune, reclamantul a solicitat anularea în tot a Deciziei nr. ***** asupra petiţiei *****, depusă de către petiţionarul Furtuna Adrian, şef al SUP a IP Râşcani, în privinţa acţiunilor avocatului Rusu Constantin, titular al licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat nr. *****, eliberată la ***** și obligarea Comisiei de etică şi disciplină a Uniunii Avocaţilor Republicii Moldova să emită un act administrativ individual, privind sancţionarea disciplinară a avocatului Rusu Constantin.

Reieșind din normele de drept citate supra, raportate la circumstanțele cauzei deduse spre judecare, Colegiul consideră că, prima instanță corect a conchis că, prin actul contestat de reclamant, nu au fost lezate careva drepturi și interese legitime ale acestuia, instanța de fond dispunând prin urmare declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

Colegiul va reitera poziția primei instanțe, potrivit căreia, sesizând instanța de judecată cu acțiunea în cauză, reclamantul nu a invocat și nu a motivat care drept al său recunoscut de lege, i-a fost încălcat prin activitatea administrativă a pârâtei, or, legea expres prevede regula sesizării instanței de către orice persoană care revindecă încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, iar

dreptul vătămat reprezintă orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

Colegiul subliniază că, condițiile pentru înaintarea unei acțiuni în ordinea contenciosului administrativ, sunt: actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă; *condiția existenței vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantului;* existența capacității de exercițiu și a celei procesuale; *vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea*; obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile.

Prin urmare, constatând neîntrunirea condițiilor obligatorii de către reclamant pentru a înainta în instanță o acțiune în ordinea contenciosului administrativ, în lipsa unui act/acțiuni administrative, prin care s-ar fi lezat drepturile și interesele legitime ale reclamantului - Șeful SUP a IP Râșcani, comisar principal - Adrian Furtuna, a căror apărare urmează a fi realizată pe calea unei acțiuni în justiție, soluția de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă este apreciată de instanța de recurs ca fiind una corectă, justă și legală, argumentele invocate de către reclamantul/recurent în susținerea poziției sale fiind declarative.

Cu referire la cerința terțului Rusu Constantin privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul notează că, în conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În acord cu art. 96 alin. (1), (1^1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Reieșind din faptul că, declararea inadmisibilă a acțiunii nu poate fi catalogată ca o soluție neutră ci una defavorabilă și imputabilă părții reclamante (pierderea procesului), însă favorabilă părții pârâte (câștigarea cazului), instanța de recurs consideră că, suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, încasată în beneficiul terțului Rusu Constantin cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, reprezintă un cuantum real, necesar și rezonabil, ne fiind exagerată.

Din considerentele enunțate, instanța de recurs notează că, încheierea primei instanțe este legală și fondată, iar simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie

efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Adrian Furtuna, Șef al SUP al IP Râșcani.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 26 iunie 2024, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de Șeful SUP a IP Râșcani, comisar principal - Adrian Furtuna împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, persoană terță Constantin Rusu cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul **Ghenadie Mîra**

Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Angela Braga**